

Επίσημη Εφημερίδα C 95

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
26 Μαρτίου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 95/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 89 της 19.3.2011

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 95/02

Υπόθεση C-590/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Δεκεμβρίου 2010 — Wolfgang Körpl κατά Freistaat Bayern

2

2011/C 95/03

Υπόθεση C-618/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona στις 29 Δεκεμβρίου 2010 — Banco Español de Crédito, S.A. κατά Joaquín Calderón Camino

2

2011/C 95/04

Υπόθεση C-1/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Mainz (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2011 — Intersoh Scrap and Metal Trading GmbH κατά Sonderabfall-Management-Gesellschaft-Rheinland-Pfalz-mbH (SAM)

3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 95/05	Υπόθεση C-4/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hessischen Verwaltungsgerichtshofs (Γερμανία) στις 5 Ιανουαρίου 2011 — Bundesrepublik Deutschland κατά Kaveh Puid	3
2011/C 95/06	Υπόθεση C-9/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 7 Ιανουαρίου 2011 — Waypoint Aviation SA κατά État belge — SPF Finances	4
2011/C 95/07	Υπόθεση C-11/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Ιανουαρίου 2011 — Air France κατά Heinz-Gerke Folkerts και Luz-Tereza Folkerts	5
2011/C 95/08	Υπόθεση C-13/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) στις 11 Ιανουαρίου 2011 — Maria das Dores Meira da Silva κατά Zurich — Companhia de Seguros SA	5
2011/C 95/09	Υπόθεση C-21/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Provinciale di Benevento στις 14 Ιανουαρίου 2011 — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & C. κατά Camera di Commercio di Benevento και Equitalia Polis SpA	6
2011/C 95/10	Υπόθεση C-24/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Ιανουαρίου 2011 το Βασίλειο της Ισπανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-113/08, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	6

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 95/11	Υπόθεση T-213/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2011 — Yorma's κατά ΓΕΕΑ — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «yorma's» — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NORMA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)]	7
2011/C 95/12	Υπόθεση T-37/11: Προσφυγή της Ουγγρικής Δημοκρατίας κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ασκήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 2011	7
2011/C 95/13	Υπόθεση T-62/11: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2011 — Air France — KLM κατά Επιτροπής	8
2011/C 95/14	Υπόθεση T-63/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Air France κατά Επιτροπής	9
2011/C 95/15	Υπόθεση T-67/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Martinair Holland κατά Επιτροπής	9
2011/C 95/16	Υπόθεση T-74/11: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2011 — Omnis Group κατά Επιτροπής	10
2011/C 95/17	Υπόθεση T-77/11: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2011 — Truno Belgium κατά ΓΕΕΑ — AOL (TRUVO)	11
2011/C 95/18	Υπόθεση T-86/11: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2011 — Bamba κατά Συμβουλίου	11

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 653/01)

**Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης**

EE C 89 της 19.3.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 80 της 12.3.2011

EE C 72 της 5.3.2011

EE C 63 της 26.2.2011

EE C 55 της 19.2.2011

EE C 46 της 12.2.2011

EE C 38 της 5.2.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Δεκεμβρίου 2010 — Wolfgang Köppl κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-590/10)

(2011/C 95/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Wolfgang Köppl

Καθού: Freistaat Bayern

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4 της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ⁽¹⁾ — ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 1 και άρθρο 3, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος («κράτος μέλος υποδοχής») να μην αναγνωρίζει άδεια οδήγησης κατηγορίας Β', την οποία έχει χορηγήσει άλλο κράτος μέλος («κράτος μέλος εκδόσεως») σε πρόσωπο, σε βάρος του οποίου είχε λάβει προηγουμένως μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/438/ΕΟΚ, κατά πρόδηλη παράβαση της προϋποθέσεως κατοικίας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ, η οποία προκύπτει από το ίδιο το δίπλωμα οδήγησης, σε περίπτωση που στο εν λόγω πρόσωπο χορηγήθηκε μεταγενέστερα άδεια οδήγησης κατηγορίας Γ', χωρίς να προκύπτει από το δίπλωμα οδήγησης παράβαση της προϋποθέσεως κατοικίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του προηγούμενου ερωτήματος, δύναται το κράτος μέλος υποδοχής να αρνηθεί να αναγνωρίσει και την χορηγηθείσα στο εν λόγω πρόσωπο άδεια οδήγησης κατηγορίας Γ';

(¹) Οδηγία 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona στις 29 Δεκεμβρίου 2010 — Banco Español de Crédito, S.A. κατά Joaquín Calderón Camino

(Υπόθεση C-618/10)

(2011/C 95/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Banco Español de Crédito, S.A.

Εφεσίβλητος: Joaquín Calderón Camino

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα, προς το δίκαιο προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών, το γεγονός ότι εθνικό δικαστήριο αποφεύγει να αποφανθεί αυτεπαγγέλτως, κατά το αρχικό στάδιο της διαδικασίας ή σε κάθε στάση της δίκης, επί της νομιμότητας ρήτρας περί επιτοκίου υπερημερίας (εν προκειμένω ύψους 29 %) περιλαμβανόμενης σε σύμβαση καταναλωτικού δανείου ή επί της δυνατότητας προσαρμογής της ρήτρας αυτής; Έχει το δικαστήριο την εξουσία να επιλέξει, χωρίς να μεταβάλει το περιεχόμενο των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει στον καταναλωτή η κοινοτική νομοθεσία, να εξαρτήσει την ενδεχόμενη εξέταση της ρήτρας αυτής από την πρωτοβουλία του οφειλέτη (ο οποίος δύναται να προβάλει προς τούτο την προσήκουσα δικονομική ένσταση);
- 2) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 83 του νομοθετικού βασιλικού διατάγματος 1/2007 (πρώην άρθρο 8 του γενικού νόμου 26/1984, της 19^{ης} Ιουλίου 1984, για την προστασία των καταναλωτών και των χρηστών), ώστε να είναι σύμφωνο με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ και το άρθρο 2 της οδηγίας 2009/22/ΕΟΚ⁽²⁾; Προς τον σκοπό της σύμφωνης αυτής ερμηνείας, ποια είναι η έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, το οποίο ορίζει ότι οι καταχρηστικές ρήτρες «δεν δεσμεύουν τους καταναλωτές»;
- 3) Μπορεί να αποκλειστεί ο αυτεπάγγελτος και σε κάθε στάση της δίκης δικαστικός έλεγχος οσάκις ο ενάγων προδιορίζει σαφώς με το δικόγραφο της αγωγής του το επιτόκιο υπερημερίας, το ποσό της αξίωσης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου, των

τόκων, των συμβατικών κυρώσεων και εξόδων, το επιτόκιο και τη χρονική περίοδο για την οποία ζητούνται οι εν λόγω τόκοι (ή επισημαίνει ότι προστίθενται στο κεφάλαιο νόμιμοι τόκοι αυτοδικαίως σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης), την αιτία της διαφοράς, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των πραγματικών περιστατικών στα οποία θεμελιώνεται η αξίωση και οι αιτούμενοι τόκοι, και οσάκις καθίσταται σαφές αν η αγωγή αφορά νόμιμο τόκο, συμβατικό τόκο, κεφαλαιοποίηση τόκων ή επιτόκιο του δανείου, καθώς και αν το σχετικό ποσό έχει υπολογισθεί από τον ενάγοντα και κατά ποιο ποσοστό υπερβαίνει το επιτόκιο βάσεως της Κεντρικής Τράπεζας, όπως ισχύει στην περίπτωση του κοινοτικού κανονισμού για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής⁽³⁾;

- 4) Στην περίπτωση μη μεταφοράς τους στο εσωτερικό δίκαιο, επιβάλλουν τα άρθρα 5, στοιχεία ιβ' και ιγ', 6 και 10, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ⁽⁴⁾— τα οποία αναφέρονται στις «λεπτομέρειες/ρυθμίσεις για την προσαρμογή του [επιτοκίου υπερημερίας]—, την υποχρέωση στον χρηματοπιστωτικό οργανισμό να περιλαμβάνει στη σύμβαση του δανείου κατά τρόπο ειδικό και εμφανή (και όχι ως απλή αναφορά μη διακρινόμενη σαφώς από το λοιπό κείμενο), στο πλαίσιο της παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της σύμβασης», τα στοιχεία που αφορούν το επιτόκιο υπερημερίας που προβλέπεται σε περίπτωση καθυστέρησης των καταβολών, με σαφήνεια και σε διακεκριμένο σημείο στο έγγραφο της συμβάσεως, τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του εν λόγω επιτοκίου (χρηματοπιστωτικές δαπάνες, έξοδα για αθέτηση καταβολής) καθώς και σχετική προειδοποίηση για τις οικονομικές συνέπειες της μη καταβολής;
- 5) Περιλαμβάνει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ την υποχρέωση ανακοινώσεως σχετικά με την πρόωγη λήξη της συμβάσεως πιστώσεως ή δανείου που συνεπάγεται την έναρξη εφαρμογής του επιτοκίου υπερημερίας; Εφαρμόζεται η αρχή της απαγορεύσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού του άρθρου 7 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ όταν ο χρηματοπιστωτικός οργανισμός δεν ζητεί μόνο την επιστροφή του αγαθού (του κεφαλαίου του δανείου) αλλά και την καταβολή τόκων υπερημερίας δυνάμει ειδικής ρυθμίσεως;
- 6) Ελλείπει κανόνα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο και υπό το πρίσμα του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ⁽⁵⁾, μπορεί το εθνικό δικαστήριο να εξετάζει αυτεπαγγέλτως και να κρίνει αθέμιτη την πρακτική που συνίσταται στην προσθήκη ρήτρας περί τόκων υπερημερίας στο κείμενο της συμβάσεως;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

(²) Οδηγία 2009/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (ΕΕ L 110, σ. 30).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ L 399, σ. 1).

(⁴) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23^{ης} Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66).

(⁵) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Mainz (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2011 — Intersoh Scrap and Metal Trading GmbH κατά Sonderabfall-Management-Gesellschaft-Rheinland-Pfalz-mbH (SAM)

(Υπόθεση C-1/11)

(2011/C 95/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Mainz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Intersoh Scrap and Metal Trading GmbH

Καθήγ: Sonderabfall-Management-Gesellschaft-Rheinland-Pfalz-mbH (SAM)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων και στα εμπλεκόμενα στη μεταφορά πρόσωπα;
- 2) Σε περίπτωση αποφαιτικής απαντήσεως: Υπόκειται το άρθρο 18, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού σε περιορισμούς δυνάμει του κοινοτικού πρωτογενούς δικαίου για λόγους προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος: Περιορίζεται από το άρθρο 18, παράγραφος 4 του προαναφερθέντος κανονισμού η υποχρέωση των προσώπων που οργανώνουν τη μεταφορά κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, να δηλώνουν τον παραγωγό ή τον συλλέγοντα απόβλητα μέσω του εγγράφου που περιέχεται στο παράρτημα VII και στον παραλήπτη των αποβλήτων, για λόγους προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του τρίτου ερωτήματος: Εξαρτάται ο βαθμός του περιορισμού από κατά περίπτωση στάθμιση συμφερόντων (εμπορικών συμφερόντων αφενός και προστασίας του περιβάλλοντος αφετέρου);

(¹) ΕΕ L 190, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hessischen Verwaltungsgerichtshofs (Γερμανία) στις 5 Ιανουαρίου 2011 — Bundesrepublik Deutschland κατά Kaveh Puid

(Υπόθεση C-4/11)

(2011/C 95/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bundesrepublik Deutschland

Καθού: Kaveh Puid

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, εδάφιο 1 του κανονισμού Δουβλίνο II ⁽¹⁾, κατά το οποίο σε περίπτωση που υποβληθεί σε κράτος μέλος αίτηση ασύλου από υπήκοο τρίτης χώρας, για την εξέταση της οποίας υπεύθυνο είναι άλλο κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του Κανονισμού (στο εξής: υπεύθυνο κράτος μέλος), το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να εξετάσει την ως άνω αίτηση ασύλου κατά παρέκκλιση από την αρμοδιότητα του άλλου κράτους μέλους («να υπεισέλθει στη θέση του υπεύθυνου κράτους μέλους»), την έννοια ότι είναι δυνατό να συναχθεί η υποχρέωση κράτους μέλους να κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει η εν λόγω διάταξη προς όφελος του αιτούντος ασύλου και από λόγους που δεν σχετίζονται ευθέως με το πρόσωπο του αιτούντος ασύλου ή από άλλες ιδιαιτερότητες της εκάστοτε περιπτώσεως, αλλά από λόγους που ανακύπτουν από την κατάσταση που επικρατεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος, η οποία θέτει σε κίνδυνο τα θεμελιώδη δικαιώματα των αιτούντων ασύλου κατά τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΧΘΔ);

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Προκύπτουν συναφώς λόγοι για την υποχρέωση του κράτους μέλους να υπεισέλθει στη θέση του υπεύθυνου κράτους μέλους λαμβανομένων υπόψη των θεμελιωδών δικαιωμάτων των άρθρων 3, παράγραφος 1, 4, 18, 19, παράγραφος 2 και 47 του ΧΘΔ από το γεγονός ότι το υπεύθυνο κράτος μέλος δεν πληροί σε σημαντικό βαθμό και/ή ταυτόχρονα άλλες απαιτήσεις που προβλέπει η οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 31, σ. 18) και οι διατάξεις της οδηγίας 2005/85/ΕΚ, του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13);

3) Σε περίπτωση αποφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Υποχρεούται το κράτος μέλος να ασκήσει την ευχέρεια κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, εδάφιο 1, του Κανονισμού Δουβλίνο II λαμβανομένων υπόψη των ως άνω εγγυήσεων του ΧΘΔ εν πάση περιπτώσει, οσάκις στο υπεύθυνο κράτος μέλος υφίστανται ιδιαίτερος σοβαρές ανεπάρκειες, οι οποίες θέτουν καταρχήν σε κίνδυνο τις διαδικαστικές εγγυήσεις για τους αιτούντες ασύλου ή θέτουν σε κίνδυνο την ύπαρξη ή τη σωματική ακεραιότητα των μεταφερόμενων αιτούντων ασύλου;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ή το τρίτο ερώτημα:

Προκύπτει από την υποχρέωση του κράτους μέλους να ασκήσει την εξουσία του άρθρου 3, παράγραφος 2, εδάφιο 1, του

Κανονισμού Δουβλίνο II αγώγιμο δικαίωμα του αιτούντος ασύλου να ζητήσει από το εν λόγω κράτος μέλος να υπεισέλθει στη θέση του υπεύθυνου κράτους μέλους;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003, του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 7 Ιανουαρίου 2011 — Waypoint Aviation SA κατά État belge — SPF Finances

(Υπόθεση C-9/11)

(2011/C 95/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Waypoint Aviation SA

Εφεσίβλητο: État belge — SPF Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείει το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ την εφαρμογή εθνικής διατάξεως όπως το άρθρο 29, σημείο 2, στοιχείο d, του νόμου της 11ης Απριλίου 1983, καθόσον:

αφενός, η διάταξη αυτή παρέχει δικαίωμα εκπτώσεως φόρου, του πλασματικού παρακρατούμενου φόρου κινητής περιουσίας, στα πρόσωπα που αποκτούν εισόδημα από πιστώσεις ή δάνεια χορηγούμενα σε κέντρο συντονισμού, κατά την έννοια του βασιλικού διατάγματος 187 της 30ης Δεκεμβρίου 1982 περί της συστάσεως κέντρων συντονισμού, όταν η εταιρεία που χρησιμοποιεί το προϊόν του δανείου που συνήφθη με το κέντρο συντονισμού ή μέσω αυτού για την απόκτηση ενσώματου στοιχείου ενεργητικού το οποίο χρησιμοποιεί στο Βέλγιο για την άσκηση της επαγγελματικής της δραστηριότητας, παραχωρεί τη χρήση του σε εταιρεία του ίδιου ομίλου εταιρειών και εδρεύει στο Βέλγιο, ενώ, αφετέρου, η ίδια διάταξη δεν παρέχει δικαίωμα εκπτώσεως φόρου, όταν η ίδια εταιρεία παραχωρεί τη χρήση του ίδιου ενσώματου στοιχείου ενεργητικού σε εταιρεία του ίδιου ομίλου, που όμως εδρεύει σε κράτος μέλος εκτός του Βελγίου;

2) Έχει το άρθρο 10 της Συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ, την έννοια ότι αποκλείει ερμηνεία διατάξεως, όπως το άρθρο 29, σημείο 2, στοιχείο d, του νόμου της 11ης Απριλίου 1983, σύμφωνα με την οποία η παροχή δικαιώματος εκπτώσεως φόρου, του πλασματικού παρακρατούμενου

φόρου κινητής περιουσίας, στα πρόσωπα που αποκτούν εισόδημα από πιστώσεις ή δάνεια χορηγούμενα σε κέντρο συντονισμού, κατά την έννοια του βασιλικού διατάγματος 187 της 30ής Δεκεμβρίου 1982 περί της συστάσεως κέντρων συντονισμού, προϋποθέτει ότι η χρήση του ενσώματου στοιχείου ενεργητικού που χρηματοδοτήθηκε μέσω των εν λόγω πιστώσεων ή δανείων δεν παραχωρείται σε μέλος του ομίλου εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος από καμία εταιρεία του ομίλου, και όχι μόνον από την εταιρεία που απέκτησε το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού χάρη σε αυτή τη χρηματοδότηση και το χρησιμοποιεί στο Βέλγιο για την άσκηση της επαγγελματικής της δραστηριότητας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Ιανουαρίου 2011 — Air France κατά Heinz-Gerke Folkerts και Luz-Tereza Folkerts

(Υπόθεση C-11/11)

(2011/C 95/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Air France

Αναηρεσίβλητοι: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο επιβάτης δικαίωμα αποζημίωσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, αν η αναχώρηση καθυστερήσει για διάστημα μικρότερο του ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού, η άφιξη όμως στον τελικό προορισμό λάβει χώρα τουλάχιστον τρεις ώρες μετά την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως;

Στην περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική:

2) Προκειμένου να καθοριστεί αν υπάρχει καθυστέρηση υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού σε πτήση που αποτελείται από τμηματικές διαδρομές είναι κρίσιμες οι τμηματικές διαδρομές ή η απόσταση από τον τελικό προορισμό;

⁽¹⁾ EE L 46, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) στις 11 Ιανουαρίου 2011 — Maria das Dores Meira da Silva κατά Zurich — Companhia de Seguros SA

(Υπόθεση C-13/11)

(2011/C 95/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Guimarães

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Maria das Dores Meira da Silva

Εναγόμενη: Zurich — Companhia de Seguros SA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επί τροχιάου ατυχήματος στο οποίο συμμετέχουν αυτοκίνητο όχημα και πεζός ο οποίος διασχίζει την οδό και από το οποίο ο πεζός υφίσταται σωματικές βλάβες και υλικές ζημιές, ο αποκλεισμός της αποκαταστάσεως των ζημιών αυτών, όταν το ζημιόγONO γεγονός καταλογίζεται στη συμπεριφορά του πεζού, σύμφωνα με την ερμηνεία που δίδεται στα άρθρα 505 και 570 του Πορτογαλικού Αστικού Κώδικα, αντιβαίνει ή όχι προς το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα προς τα άρθρα 3, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας (72/166/ΕΟΚ)⁽¹⁾, 2, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας (84/5/ΕΟΚ)⁽²⁾ και 1α της τρίτης οδηγίας (90/232/ΕΟΚ)⁽³⁾, το οποίο παρενεβλήθη με το άρθρο 4 της πέμπτης οδηγίας (2005/14/ΕΚ)⁽⁴⁾, (οδηγίες που αφορούν άπασες την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων), υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου, σχετικά με τις περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατόν ν' αποκλεισθεί η αποζημίωση από την υποχρεωτική ασφάλιση της ευθύνης εξ αυτοκινήτων;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ήτοι αν ο αποκλεισμός αυτός της αποζημίωσης αντιβαίνει όντως στο κοινοτικό δίκαιο, συνάδει προς τις προαναφερθείσες κοινοτικές οδηγίες η ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων του πορτογαλικού αστικού δικαίου, κατά τις οποίες η αποζημίωση αυτή περιορίζεται ή μειώνεται, συνεκτιμωμένης αφενός μεν της υπαιτιότητας του πεζού, αφετέρου δε της διακινδυνεύσεως εκ του αυτοκινήτου οχήματος κατά την πρόκληση του ατυχήματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 0136).

⁽²⁾ Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1984, L 8, σ. 17).

⁽³⁾ Τρίτη οδηγία 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1990, L 129, σ. 33).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τροποποίηση των οδηγιών 72/166/ΕΟΚ, 84/5/ΕΟΚ, 88/357/ΕΟΚ και 90/232/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία οχημάτων (ΕΕ 2005, L 149, σ. 14).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Provinciale di Benevento στις 14 Ιανουαρίου 2011 — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & C. κατά Camera di Commercio di Benevento και Equitalia Polis SpA

(Υπόθεση C-21/11)

(2011/C 95/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Benevento

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπουσα: Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & C.

Καθών: Camera di Commercio di Benevento και Equitalia Polis SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν συνάδουν προς την οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969 ⁽¹⁾, και, ιδίως, προς τα άρθρα 10, στοιχείο γ', και 12, στοιχείο ε', η εισφορά λόγω εγγραφής στο ιταλικό εμπορικό επιμελητήριο και το άρθρο 18, παράγραφος 3, του νόμου 580, της 29ης Δεκεμβρίου 1993, περί αναδιοργανώσεως των εμπορικών, βιομηχανικών, βιοτεχνικών και γεωργικών επιμελητηρίων, όπως έχει συμπληρωθεί και τροποποιηθεί.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001 σ. 20.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Ιανουαρίου 2011 το Βασίλειο της Ισπανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-113/08, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-24/11 P)

(2011/C 95/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να δεχτεί την αίτηση αναίρεσεως και να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 12 Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-113/08, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

— να ακυρώσει το σύνολο των δημοσιονομικών διορθώσεων για την ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου που χορηγήθηκαν με την απόφαση 2008/68/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007· ή, επικουρικός, να ακυρώσει τις δημοσιονομικές διορθώσεις στον τομέα παραγωγής ελαιολάδου που αφορούν δαπάνες για τις οποίες οι προκαταβολές εισπράχθηκαν πριν τις 24 Νοεμβρίου 2002· ή, επικουρικός, να ακυρώσει τις δημοσιονομικές διορθώσεις στον τομέα παραγωγής ελαιολάδου που αφορούν δαπάνες για τις οποίες οι προκαταβολές εισπράχθηκαν πριν τις 15 Ιουλίου 2000.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Εσωτερική αντίφαση της συλλογιστικής του Γενικού Δικαστηρίου και παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95 ⁽²⁾ στο μέτρο που έγινε δεκτό ότι η Επιτροπή μπορεί να στηρίξει τη δημοσιονομική διόρθωσή της σε παρατυπίες που δεν περιέχονταν στο έγγραφο AGR 16844 με το οποίο ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα της έρευνας HO/2002/91/ES.
- 2) Παράβαση των άρθρων 36 και 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον με την εν λόγω απόφαση δεν εξετάστηκε καθόλου και, ως εκ τούτου, δεν επιλύθηκε το ζήτημα που έθεσε το Βασίλειο της Ισπανίας με ουσιώδες επιχείρημα που προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση όσον αφορά τον καθορισμό της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας των εικοσιτεσσάρων μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 ⁽³⁾, και 7 του κανονισμού 1258/1999 ⁽⁴⁾.
- 3) Μη τήρηση της προθεσμίας των εικοσιτεσσάρων μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70, και 7 του κανονισμού 1258/1999:

— Πρώτον, καθόσον η εν λόγω προθεσμία υπολογίστηκε από την ημερομηνία που φέρει το έγγραφο AGR 16844, παρά το γεγονός ότι στο έγγραφο αυτό δεν προσδιορίζονται όλοι οι λόγοι στους οποίους στηρίχθηκε η δημοσιονομική διόρθωση.

— Δεύτερον, καθόσον Γενικό Δικαστήριο στηρίζει τη διαπίστωσή του ότι η ημερομηνία βάσει της οποίας υπολογίζεται η προθεσμία των 24 μηνών είναι εκείνη της καταβολής του υπολοίπου και όχι της προκαταβολής σε απόφαση του Δικαστηρίου ⁽⁵⁾ που δεν έχει εφαρμογή σε τομέα όπως αυτός της παραγωγής ελαιολάδου.

⁽¹⁾ Απόφαση 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ 2008, L 18, σ. 12)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6)

⁽³⁾ Κανονισμός 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 94, σ. 13 — Ελλ. ειδ. έκδ. Κεφάλαιο 03 τόμος 5 σ. 93).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).

⁽⁵⁾ Με την απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-329/00, Συλλογή 2003, σ. I-6103

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2011 — Yorma's κατά ΓΕΕΑ — Norma Lebensmittel-filialbetrieb (YORMA'S)

(Υπόθεση T-213/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «yorma's» — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NORMA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009)]

(2011/C 95/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Yorma's AG (Deggendorf, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Weiß, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schöffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (Nuremberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. von Welser, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Φεβρουαρίου 2009 (υπόθεση R 1879/2007-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG και Yorma's AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Yorma's AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 180 της 1.8.2009.

Προσφυγή της Ουγγρικής Δημοκρατίας κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ασκήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 2011

(Υπόθεση T-37/11)

(2011/C 95/12)

Γλώσσα της διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Ουγγαρίας (εκπρόσωποι: M.Z. Fehér, K. Szijjártó y G. Κοός)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση υπ' αριθ. 3.241.011.280 της Επιτροπής η οποία περιλαμβάνει εντολή εισπράξεως καθόσον, όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, χαρακτηρίζονται ως μη επιλέξιμες για επιδότηση σύμφωνα με τη διευκόλυνση Σένγκεν, ορισμένες δαπάνες σχετικά με τα μέτρα 1, 3, 4, 5 και 6 του σκοπού III/A, με τον τελωνειακό σκοπό III/B και, στο πλαίσιο του σκοπού I/C, με τη θέσπιση ελέγχου των υδάτινων συνόρων του Mohács και τον εμπορευματικό σιδηροδρομικό σταθμό του Eperjeske.

— επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση υπ' αριθ. 3.241.011.280 της Επιτροπής η οποία περιλαμβάνει εντολή εισπράξεως, καθόσον, όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, χαρακτηρίζονται ως μη επιλέξιμες για επιδότηση ή μόνον εν μέρει επιλέξιμες για επιδότηση, σύμφωνα με τη διευκόλυνση Σένγκεν, ορισμένες δαπάνες σχετικά με τα μέτρα 1, 3, 4, 5 και 6 του σκοπού III/A και τον τελωνειακό σκοπό III/B.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

1) Κύρια αιτίαση: προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και των δικαιολογημένων προσδοκιών και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

— Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ασάφεια του νομοθετικού πλαισίου και του σημαντικού ποσού της χορηγηθείσας ενισχύσεως στο πλαίσιο της διευκόλυνσης Σένγκεν, είναι προφανώς εύλογο να βασίζεται, κατά τη διάρκεια της εκτελέσεως του προγράμματος, στις πληροφορίες τις εκτελέσεως του προγράμματος, στις πληροφορίες τις οποίες παρέχει η Επιτροπή σε απάντηση στις ρητές αιτήσεις για τη λήψη θέσης και τις πολυάριθμες εκθέσεις που εκδίδονται σε σχέση με το ενδεικτικό πρόγραμμα.

— Κατά την προσφεύγουσα, η έγκριση του ενδεικτικού προγράμματος, μέσω προηγούμενης άδειας, οι έλεγχοι τους οποίους πραγματοποιεί η Επιτροπή, κατά την εκτέλεση του προγράμματος και η συνεργασία με τα κράτη μέλη συνεπάγονται ότι ο *ex post* έλεγχος τον οποίο μπορεί να διεξαγάγει η Επιτροπή ως προς τη δυνατότητα των σχεδίων να κάνουν χρήση της ενισχύσεως δεν επιτρέπει να τίθεται ουσιαστικώς εν αμφιβόλω η επιλεξιμότητα των σχεδίων, η οποία έχει ήδη εξετασθεί με πλείονες ευκαιρίες, χωρίς τα σχέδια αυτά να έχουν αμφισβητηθεί. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έδωσε «εγγυήσεις» με τις περί χρηματοδοτήσεως αποφάσεις οι οποίες της δημιούργησαν δικαιολογημένη προσδοκία ότι τα απαριθμούμενα στο ενδεικτικό πρόγραμμα μέτρα είναι επιλέξιμα για επιδότηση.

- Η αρχή της καλής πίστης επιβάλλει επίσης στα θεσμικά όργανα της Ένωσης αμοιβαίες υποχρεώσεις συνεργασίας με τα κράτη μέλη.
- Κατά την προσφεύγουσα, αν, σε τόσο ασαφές νομοθετικό πλαίσιο δεν είναι καν δυνατό να προσδοκάται ότι η Επιτροπή θα παράσχει εκ των προτέρων σαφείς πληροφορίες ως προς την επιλεξιμότητα κάποιου σχεδίου για επιδότηση, θίγεται επίσης σοβαρώς η αρχή της ασφάλειας δικαίου.
- 2) **Επικουρική αιτίαση: εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του εξαντλητικού ελέγχου και έλλειψη βάσης της καθορισθείσας δημοσιονομικής διορθώσεως**
- Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι οι δαπάνες, για τις οποίες γίνεται λόγος στο επικουρικό αίτημα, δεν είναι επιλέξιμες ή είναι εν μέρει επιλέξιμες για τον λόγο ότι δεν ανταποκρίνονται ή ανταποκρίνονται μόνον εν μέρει στον σκοπό εξαντλητικού ελέγχου των συνόρων. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό λόγω εσφαλμένης ερμηνείας της έννοιας του εξαντλητικού ελέγχου.
- Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Επιτροπή, παρά τις πληροφορίες τις οποίες διέθετε, δεν ολοκλήρωσε τους απαραίτητους ελέγχους για τον καθορισμό του ακριβούς ποσού το οποίο πρέπει να επιστραφεί όσον αφορά όλα τα μέτρα και, όσον αφορά ορισμένα εξ αυτών, καθόρισε εσφαλμένως τα ποσά στη συμφωνηθείσα τιμή. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή καθόρισε τα ποσά αυτά με βάση την εικαζόμενη αναλογία μεταξύ των δραστηριοτήτων τις οποίες πραγματοποίησαν οι αρμόδιες σε θέματα συνοριακού ελέγχου αρχές και των λοιπών συναφών δραστηριοτήτων, αντί να βασισθεί στις διατάξεις του άρθρου 22, παράγραφος 3, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2004) 248 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο της διευκολύνσεως Σένγκεν, και συνεπώς, στη σοβαρότητα των διαπιστωθεισών παραβάσεων της νομοθεσίας ή στη σημασία των διαπιστωθεισών ελλείψεων του συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου, οι οποίες, με τις συνακόλουθες δημοσιονομικές επιπτώσεις τους, προκάλεσαν τις επισημανθείσες παρατυπίες.
- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2010) 7694 τελικό της 9ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας περί αεροπορικών μεταφορών, Υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά εμπορευμάτων, κατά το μέρος που αφορά την Air France-KLM, καθώς και το αιτιολογικό μέρος της αποφάσεως αυτής στο οποίο στηρίζεται το διατακτικό της·
- τουλάχιστον, να ακυρώσει το άρθρο 5, στοιχεία β' και δ', της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό της 9ης Νοεμβρίου 2010, το οποίο επιβάλλει δύο πρόστιμα στην Air France-KLM, και το αιτιολογικό μέρος της αποφάσεως αυτής στο οποίο στηρίζεται η διάταξη αυτή, ή να μειώσει, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, τα πρόστιμα αυτά στο προσήκον ποσό·
- ούτως ή άλλως, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει δώδεκα λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο προβάλλει εσφαλμένο καταλογισμό, στην προσφεύγουσα, της ευθύνης για τις πρακτικές της Société Air France και της KLM, κατά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, των κανόνων που διέπουν τον καταλογισμό στις μητρικές εταιρίες των πρακτικών των θυγατρικών τους, των κανόνων που διέπουν τη διαδοχή επιχειρήσεων εντός των ομίλων, καθώς και των αρχών της προσωπικής ευθύνης και της εξατομικεύσεως των ποινών.
- 2) Με τον δεύτερο προβάλλει προσβολή του δικαιώματος του δικάζεσθαι από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, λόγω του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από αρχή η οποία σφραγίζει τις εξουσίες ανακρίσεως και επιβολής κυρώσεων, κατά παράβαση των άρθρων 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.
- 3) Με τον τρίτο προβάλλει παράβαση της ανακοινώσεως της Επιτροπής του 2002 περί επεικείας λόγω συνεργασίας (!) και των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω του ότι η ανακοίνωση αυτή εφαρμόστηκε υπέρ της Lufthansa/Swiss η οποία δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της ίδιας ανακοινώσεως.
- 4) Με τον τέταρτο προβάλλει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, λόγω αντιφάσεως μεταξύ των διατακτικού και του αιτιολογικού της προσβαλλόμενης αποφάσεως όσον αφορά τον ορισμό της παραβάσεως που καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα.
- 5) Με τον πέμπτο προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, λόγω του ότι εγκαταλείφθηκαν οι διώξεις κατά ένδεκα αεροπορικών εταιριών.

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2011 — Air France — KLM κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-62/11)

(2011/C 95/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Air France-KLM (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και S. Thibault-Liger, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- 6) Με τον έκτο προβάλλει παραβίαση των αρχών της μη αναδρομικότητας των αυστηρότερων ποινών και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω του ότι οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής του 2006 σχετικά με τον υπολογισμό των προστίμων⁽²⁾ εφαρμόστηκαν για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα παρά το ότι οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές χαράχθηκαν μετά την έναρξη της έρευνας· η εν λόγω αναδρομική εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 οδήγησε σε σημαντική αύξηση του επιπέδου των προστίμων η οποία εύλογα δεν μπορούσε να είχε προβλεφθεί κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών.
- 7) Με τον έβδομο προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων όσον αφορά τον υπολογισμό των προστίμων που της επιβλήθηκαν, δεδομένου ότι δεν έγινε κατ' αντιμωλία συζήτηση σχετικά με τα ουσιώδη στοιχεία του υπολογισμού των προστίμων.
- 8) Με τον όγδοο προβάλλει σφάλματα που επηρέασαν τον υπολογισμό των προστίμων που της επιβλήθηκαν, επειδή τα πρόστιμα αυτά υπολογίστηκαν βάσει εσφαλμένης αξίας των πωλήσεων (i) η οποία έπρεπε να περιλαμβάνει μόνο τις σχετικές προσαυξήσεις και όχι τους ναύλους και (ii) η οποία δεν μπορούσε να περιλαμβάνει τα ποσά που αντιστοιχούν στο 50 % των εισοδημάτων της Société Air France και της KLM από τις πτήσεις εισόδου στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.
- 9) Με τον ένατο προβάλλει εσφαλμένη αξιολόγηση της σοβαρότητας των πρακτικών της Société Air France και της KLM, λόγω προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως και παραβάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, αφενός, επειδή δεν ελήφθησαν υπόψη η μικρότερη σοβαρότητα των παραβάσεων σχετικά με τις προσαυξήσεις, το μικρό σφαιρικό μερίδιο αγοράς των μερών, τα ισχνά περιθώρια κέρδους της Société Air France και της KLM και η επιδείνωση της οικονομικής καταστάσεως των τελευταίων λόγω της οικονομικής κρίσεως στον τομέα της αεροπορικής μεταφοράς εμπορευμάτων και, αφετέρου, επειδή στην περίμετρο της παραβάσεως περιελήφθησαν συμβάσεις σχετικά με πρακτικές που εφαρμόστηκαν εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.
- 10) Με τον δέκατο προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας των ποινών και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως λόγω του ότι στα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα εφαρμόστηκε πρόσθετο ποσό της τάξεως του 16 % και λόγω του ότι λείπει αιτιολογία σχετικά με το ποσοστό του 16 % που ελήφθη υπόψη.
- 11) Με τον ενδέκατο προβάλλει εσφαλμένο υπολογισμό της διάρκειας της παραβάσεως της Société Air France, με αποτέλεσμα να αυξηθεί αδικαιολόγητα το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα λόγω της παραβάσεως αυτής.
- 12) Με τον δωδέκατο προβάλλει ότι είναι προδήλως ανεπαρκής η κατά 15 % μείωση των προστίμων, που καταλογίστηκαν στην προσφεύγουσα, βάσει των κανονιστικών συστημάτων που διέπουν την αεροπορική μεταφορά εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων κρατών.

(1) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (EE 2002, C 45, σ. 3).

(2) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α' του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (EE 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Air France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-63/11)

(2011/C 95/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Wachsmann και S. Thibault-Liger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αριθ. C(2010) 7694 τελικό, της 9ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 53 της συμφωνίας ΕΟΧ και το άρθρο 8 της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, υπόθεση COMP/39.258 — αεροπορικές μεταφορές φορτίου, στο μέτρο που αφορά την Air France, καθώς και τους λόγους που στηρίζουν το διατακτικό της,

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 5, στοιχείο β', της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό, της 9ης Νοεμβρίου 2010, το οποίο επιβάλλει πρόστιμο στη Société Air France και τους λόγους που στηρίζουν το διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως ή να μειώσει, βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, το πρόστιμο αυτό σε εύλογο ποσό

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δέκα λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσία, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με τα προβαλλόμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-62/11, Air France — KLM κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Martinair Holland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-67/11)

(2011/C 95/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Ολλανδία) (εκπρόσωπος: J. R. Wesseling, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7 της αποφάσεως, ή
- να μειώσει το ύψος των επιβληθέντων με το άρθρο 5 της αποφάσεως προστίμων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 263 και 261 της ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003 με αντικείμενο την αναθεώρηση και την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2010) 7694 τελικό της 9ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 101 της ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (υπόθεση COMP/39.258 — αεροπορικές μεταφορές φορτίου) με αποδέκτη τη Martinair Holland NV και, επικουρικό, τη μείωση του ύψους του επιβληθέντος προστίμου.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως:

- η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογίας σύμφωνα με το άρθρο 296 της ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη (δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση), καθόσον δεν είναι δυνατό να εξακριβωθεί από την απόφαση η φύση και η έκταση της παράβασης (των παραβάσεων)· αφενός, το διατακτικό της απόφασης προσδιορίζει σαφώς τέσσερις (φερόμενες ως ενιαίες και διαρκείς) παραβάσεις που αφορούν διαφορετικές ομάδες αποδεκτών, διαφορετικές χρονικές περιόδους και γεωγραφικές περιοχές. Αφετέρου, η αιτιολογία δεν βασίζεται ούτε αναφέρεται σε κάποια από τις τέσσερις αυτές συγκεκριμένες παραβάσεις·
- στον βαθμό που το Δικαστήριο δεν μπορεί να ελέγξει πλήρως το αιτιολογικό της αποφάσεως, λόγω της ανεπάρκειας του (αρκετά σαφούς) αιτιολογικού, η Επιτροπή παραβίασε ουσιώδη δικαιώματα του αιτούντος. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα χρηστής διοίκησης, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, δεν λαμβάνει υπόψη το τεκμήριο αθωότητας και προσβάλλει επίσης τα δικαιώματα άμυνας, σύμφωνα με τα άρθρα 41, 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του προστίμου κατά παράβαση του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, των κατευθυντήριων γραμμών για την επιβολή προστίμων και παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά παράβαση των άρθρων 41 και 49 του Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 296 της ΣΛΕΕ και άλλων γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

- πρώτον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών για την επι-

βολή προστίμων και των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισεως, συμπεριλαμβάνοντας τον κύκλο εργασιών που αφορούσε τις τιμές και τις πτήσεις «επιστροφής» κατά τον υπολογισμό της αξίας των πωλήσεων,

- δεύτερον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως κατά παράβαση του κανονισμού 1/2003, των κατευθυντήριων γραμμών για την επιβολή προστίμων και της αρχής της αναλογικότητας,
- τρίτον, η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό 1/2003, τις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή προστίμων και την αρχή της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη τα ρυθμιστικά καθεστώτα ως ελαφρυντική περίπτωση και μειώνοντας το πρόστιμο μόνο κατά 15 %,
- Τέταρτον, η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου κατά παράβαση του άρθρου 296 της ΣΛΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης, ΕΕ 2003, L 1, σ. 1

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2011 — Omnis Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/11)

(2011/C 95/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omnis Group Srl (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: D.-A.-F. Tarara, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως την οποία εξέδωσε η καθής την 1η Δεκεμβρίου 2010 στην υπόθεση COMP/39.784 — Omnis/Microsoft·
- να αναπέμψει τον φάκελο στην καθής για τη λήψη αποφάσεως·
- επικουρικό, να αποφανθεί το ίδιο βάσει της δικογραφίας και να κάνει δεκτά τα αιτήματα της προσφεύγουσας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της καθής, της 1ης Δεκεμβρίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.784 — OMNIS/Microsoft, περί απορρίψεως της καταγγελίας της προσφεύγουσας με αντικείμενο τη φερόμενη ως στρεφόμενη κατά του ανταγωνισμού συμπεριφορά της Microsoft.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως έγκειται στο γεγονός ότι η άρνηση της καθής να διεξαγάγει έρευνα αναφορικά με την κατάχρηση της εταιρίας Microsoft στην αγορά EAS/ERP (Enterprise Application Software/Enterprise Resource Planning) εδράζεται σε νόμο και ουσία αβάσιμη αιτιολογία στερούμενη βάσεως.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως έγκειται στο γεγονός ότι η καθής εξετίμησε πεπλανημένως τη σημασία της υποθέσεως και κατέληξε στο στερούμενο νομιμότητας και βάσεως συμπέρασμα ότι το τεθέν από την προσφεύγουσα ζήτημα δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον για την ΕΕ.
- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως έγκειται στο γεγονός ότι η απόφαση της καθής να μην δώσει συνέχεια στην καταγγελία της προσφεύγουσας στερείται νομιμότητας και βάσεως καθόσον παραβιάζει τα δικαιώματα της προσφεύγουσας.
- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως έγκειται στο γεγονός ότι η απόφαση της καθής ελήφθη χωρίς να στηρίζεται σε έγγραφα δυνάμει να στηρίζουν αποδεικτικώς τους ισχυρισμούς της Microsoft, κατά τρόπον ώστε, λόγω της ανωτέρω αποφάσεως, η στρεφόμενη κατά του ανταγωνισμού συμπεριφορά, αντικείμενο της καταγγελίας, συνεχίζεται, με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η εξέλιξη της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2011 — Truno Belgium κατά ΓΕΕΑ — AOL (TRUVO)

(Υπόθεση T-77/11)

(2011/C 95/17)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Truno Belgium (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: O.F.A.W. van Hareren, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AOL LLC (Dulles, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2010 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) επί της υποθέσεως R 923/2009-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «TRUVO», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 38, 41 και 42 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5560099

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το αριθ. 4756169 κοινοτικό εικονιστικό σήμα «TRUVEO», για υπηρεσίες της κλάσεως 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: δέχθηκε την ανακοπή όσον αφορά τις επίμαχες υπηρεσίες των κλάσεων 38 και 42 και απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος όσον αφορά το σύνολο των επίμαχων υπηρεσιών

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου και ότι, επιπλέον, δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη και δεν πληροί τις προβλεπόμενες εκ του νόμου δικονομικές προϋποθέσεις, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη (i) κατά τη σύγκριση των υπηρεσιών, (ii) κατά τη σύγκριση των σημείων, (iii) κατά την εκτίμηση του ενδιαφερόμενου κοινού και (iv) κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2011 — Bamba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-86/11)

(2011/C 95/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nadiany Bamba (Αμπιτζάν, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: P. Haïk, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή της Nadiany BAMBA·

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 25/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·

— να ακυρώσει την απόφαση 2011/18/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Ιανουαρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/656/ΚΕΠΠΑ σχετικά με την ανανέωση των περιοριστικών μέτρων κατά της Ακτής Ελεφαντοστού, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη όπως προβλέπουν το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), καθόσον οι προσβαλλόμενες πράξεις:

- δεν προβλέπουν καμία διαδικασία που να εξασφαλίζει στην προσφεύγουσα την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας της, ιδίως του δικαιώματος να προβάλει την άποψή της και του δικαιώματος να κινήσει μια διαδικασία που να της παρέχει τη δυνατότητα να ζητήσει λυσιτελώς τη

διαγραφή του ονόματός της από τον κατάλογο των ατόμων τα οποία αφορούν τα σχετικά περιοριστικά μέτρα·

- δεν προβλέπουν σε κανένα χρονικό σημείο την ανακοίνωση λεπτομερούς αιτιολογίας για την εγγραφή της στον κατάλογο των ατόμων έναντι των οποίων έχουν ληφθεί περιοριστικά μέτρα·
- δεν προβλέπουν σε κανένα χρονικό σημείο την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο των υφιστάμενων μέσων ένδικης προστασίας και προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως εγγραφής της στον κατάλογο αυτό.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος στον σεβασμό της ιδιοκτησίας, το οποίο προβλέπει το άρθρο 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου αριθ. 1 στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2011 — ΑΗ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-76/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 72 και 76α του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Κατάσταση εξαρτήσεως — Επιζών σύζυγος συνταξιούχου υπάλληλου — Απόρριψη της αιτήσεως για πλήρη ανάληψη των δαπανών κατ' οίκον παρέχοντος υπηρεσίες νοσοκόμου και για χορήγηση οικονομικής ενισχύσεως — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2011/C 95/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΑΗ (Wavre, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Temple Lang, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Martin και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 22ας Ιουνίου 2009 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας να της αποδοθούν στο σύνολό τους τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε για τη θεραπεία της ασθένειάς της.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η ΑΗ φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 297 της 5.12.2009, σ. 36.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2011 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-81/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Επίδομα αναπηρίας — Εσφαλμένος υπολογισμός — Αναδρομική καταβολή — Οφειλόμενοι τόκοι υπερημερίας — Εφαρμοστέο επιτόκιο — Ετήσια κεφαλαιοποίηση — Υλική ζημία και ηθική βλάβη)

(2011/C 95/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε μερικώς η αίτηση του προσφεύγοντος περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί του χορηγηθέντος σε αυτόν επιδόματος αναπηρίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων του L. Marcuccio.
- 3) Ο L. Marcuccio φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών του εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 19.12.2009, σ. 44.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2011 — Skareby κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-95/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση εκ μέρους του προϊσταμένου — Άρθρα 12α και 24 του ΚΥΚ — Αίτηση αρωγής — Εύλογη προθεσμία — Χρονικό σημείο ενάρξεως της προθεσμίας — Διάρκεια)

(2011/C 95/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Carina Skareby (Louvain, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της καθής να μη κινηθεί έρευνα σχετικά με την ηθική παρενόχληση την οποία η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2009, περί μη κινήσεως διαδικασίας διοικητικής έρευνας όσον αφορά προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά σχετικά με ηθική παρενόχληση εκ μέρους πρώην προϊσταμένου της C. Skareby.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010, σ. 81.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2011 — Nieminen κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-8/11)

(2011/C 95/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Risto Nieminen (Kraainen, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης της ΑΔΑ να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό AD12 κατά την περίοδο προαγωγών 2010.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 26 Οκτωβρίου 2010 απόφαση της ΑΔΑ να απορρίψει τη διοικητική ένστασή του κατά της παραλείψεως προαγωγής του στον βαθμό AD12 κατά την περίοδο προαγωγών 2010·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ να μην τον προαγάγει στον βαθμό AD12 κατά την περίοδο προαγωγών 2010·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2011 — Bojinova και Ghiba κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-10/11)

(2011/C 95/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Silvia Bojinova (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Dorina Maréa Ghiba (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση των αποφάσεων των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών COM/INT/EU2/10/AD5 και COM/INT/EU2/AST3, περί απορρίψεως των υποψηφιοτήτων των προσφευγουσών για τον λόγο ότι δεν πληρούσαν τις βάσει των προκηρύξεων των διαγωνισμών προϋποθέσεις συμμετοχής.

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 11 Μαΐου 2010 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της Silvia Bojinova στον εσωτερικό διαγωνισμό COM/INT/EU2/10/AD5, καθώς και την από 26 Οκτωβρίου 2010 απόφαση της ΑΔΑ, περί επικυρώσεως της προηγούμενης απόφασης και περί απορρίψεως της σχετικής διοικητικής ενστάσεως που είχε υποβληθεί στις 6 Αυγούστου 2010·
- να ακυρώσει την από 10 Μαΐου 2010 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της Dorina Maria Ghiba στον εσωτερικό διαγωνισμό COM/INT/EU2/AST3, καθώς και την από 26 Οκτωβρίου 2010 απόφαση της ΑΔΑ, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που είχε υποβληθεί στις 4 Αυγούστου 2010 κατά της ως άνω αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 95/19	Υπόθεση F-76/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2011 — ΑΗ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Κοινωνική ασφάλιση — Άρθρα 72 και 76α του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Κατάσταση εξαρτήσεως — Επιζών σύζυγος συνταξιούχου υπάλληλου — Απόρριψη της αιτήσεως για πλήρη ανάληψη των δαπανών κατ' οίκον παρέχοντος υπηρεσίες νοσοκόμου και για χορήγηση οικονομικής ενισχύσεως — Εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής — Απαράδεκτο) 13
2011/C 95/20	Υπόθεση F-81/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2011 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Επίδομα αναπηρίας — Εσφαλμένος υπολογισμός — Αναδρομική καταβολή — Οφειλόμενοι τόκοι υπερημερίας — Εφαρμοστέο επιτόκιο — Ετήσια κεφαλαιοποίηση — Υλική ζημία και ηθική βλάβη) 13
2011/C 95/21	Υπόθεση F-95/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2011 — Skareby κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση εκ μέρους του προϊστάμενου — Άρθρα 12α και 24 του ΚΥΚ — Αίτηση αρωγής — Εύλογη προθεσμία — Χρονικό σημείο ενάρξεως της προθεσμίας — Διάρκεια) 13
2011/C 95/22	Υπόθεση F-8/11: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2011 — Nieminen κατά Συμβουλίου 14
2011/C 95/23	Υπόθεση F-10/11: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2011 — Bojinova και Ghiba κατά Επιτροπής 14

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

